॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಹದಿನಾರು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಚಕ್ರವರ್ತಿ । ಶಾಂತಿ ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥ ಮೂರ್ತಿ ।
ನಮಿಸುವಾ ಸ್ವಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪತಿ । ಅನನ್ಯ ಗತಿ ಗುರುರಾಜ ॥ 1

ಅಭೇದ ಭಕ್ತಿ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗಳು । ಎಡಬಲದಲಿ ಚವರಿ ಬೀಸುತಿರಲು ।
ಸ್ವಾನುಭೂತಿ ಸದ್ಯಃ ಪ್ರತೀತಿಗಳು । ಯಾರಿಗೆ ವ್ಯಜಿಸುವರು ಅತ್ಯಾದರದಲಿ ॥ 2

ಛತ್ರಧಾರಿಯು ಸ್ವಾತ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ । ವೇತ್ರಧಾರಿಯು ಶಾಂತಿ ಸಂವಿತ್ತಿ ।
ಷಡ್ರಿಪು ಮಾಯಾಮೋಹ ವೃತ್ತಿ । ಕ್ಷಣವೊಂದು ಅಲ್ಲಿರಲಾರವು ॥ 3

ಈ ಸಭೆಯ ಅಲಂಕಾರವೆಂತು । ಸೇವಕರು ನಾಲ್ಕು ಆರು ಹದಿನೆಂಟು ।
ಚಿನ್ಮಯ ಛತ್ತದ ಬೆಳಕು ಹರಡಿತು । ಸ್ವಾನಂದ ತುಂಬಿದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ॥ 4

ವಿರಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ । ಶ್ರವಣ ಮನನ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ ।
ನಿಜಾನುಸಂಧಾನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಣ । ಈ ಅಷ್ಟಪ್ರಧಾನರು ಸೇವಾರತರು ॥ 5

ಶಾಂತಿ ದಾಂತಿಗಳೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಮಣಿಗಳು । ಹೊಳೆವವಲ್ಲಿ ಕಂಠಭೂಷಣದೊಳು ।
ವೇದಾಂತ ಸಾಗರ ಸುಧಾ ತರಂಗಿಣಿ । ಮಧುರವಾಣಿಯು ಯಾರದೋ ॥ 6

ಹರತಾಗಿ ಸತೇಜ ಹೊಳೆಯುವ । ಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದ ಪ್ರಹಾರವ ।
ಮಾಡಲು ಎತ್ತಿದ ಕರವ । ನೋಡಿ ಭವವೃಕ್ಷ ಥರ ಥರ ನಡಗುವದು ॥ 7

ಜಯ ಜಯ ನಿರಂಜನಾ ಅವ್ಯಯಾ । ಗುಣಾತೀತಾ ಯೋಗಿರಾಯಾ ।
ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥ ಧರಿಸಿರುವೆ ಕಾಯಾ । ದೀನ ಜನರನುದ್ಧರಿಸಲು ॥ 8

ಗತಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಿರೂಪಣ । ಭಕ್ತಭಾವಾರ್ಥವ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣ ।
ಮುಗಿಸಿ ಅವನು ಹೊತ್ತ ಹರಕೆಯನ । ಮನದ ಗುರುತನು ತಿಳಿಸಿದಿ ॥ 9

ಸದ್ಗುರುವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಾಪ್ತ ಕಾಮನು । ಶಿಷ್ಯನೇನು ತತ್ಕಾಮವ ಪೂರೈಸಿಯಾನು ।
ಶಿಷ್ಯರ ಸೇವಾಕಾಮನೆಯನು । ಪೂರೈಸಿ ನಿಷ್ಕಾಮರನ್ನಾಗಿಸುವನು ॥ 10

ಹೂವು ಎಲೆಗಳನೇ ಭಾವದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಲು । ಅದನೇ ಸೇವಿಸುವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಲು ।
ಅವನೇ ಸಾಭಿಮಾನರಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲು । ಮುಖವನತ್ತ ತಿರುವುವನು ॥ 11

ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖದ ಆಗರವದು । ಅದಕೆ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರದಿಂದೇನಾಗುವದು ।
ಅದನೇ ಭಾವಾರ್ಥದಿಂದ ಇತ್ತುದು । ಸೌಖ್ಯ ನಿರ್ಭರನಾಗಿ ಸೇವಿಸುವನು ॥ 12

ಏನೂ ಅರಿಯದಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು । ಜ್ಞಾನವೀಯುವರು ಅಜ್ಞಾನ ಕಳೆದು ।
ಆದರೂ ಮರ್ಯಾದಾತಿಕ್ರಮಣವಾಗದು । ಸವಿ ಮಾತಿನಲೇ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುವರು ॥ 13

ಅವರ ಸೇವೆಯನು ಭಾವದಿ ಮಾಡುವ । ಸೇವಕನು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಯುಜ್ಯತೆಯ ಪಡೆವ ।
ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಉಳಿದೆಲ್ಲವ । ಗುರುಸೇವೆಯಲಿ ಲೀನರಾಗಬೇಕು ॥ 14

ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಿಂದೇಟಾದರೆ ಸೇವೆಯಲಿ । ಇಲ್ಲವೇ ತೋರಿಸಹೋದರೆ ತಮ್ಮ ಜಾಣತನವನಲ್ಲಿ ।
ಸಾಧಕನು ಸಿಗುವನು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ । ಚರಣದಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು ॥ 15

ಶಿಷ್ಯನು ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡುವನು । ಸದ್ಗುರುವೇ ಮಾಡಬೇಕವನ ಹಿತವನು ।
ಶಿಷ್ಯನು ಅರಿಯನು ಬರುವ ಅಪಾಯವನು । ಅವನಿಗರಿಯದೆ ಗುರು ಉಪಾಯ ಮಾಡುವನು ॥ 16

ಗುರುವಿಗಿಂತ ದಾತಾ ಹೆಚ್ಚಿನವರು । ತ್ರಿಭುವನದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗರು ।
ಶರಣರಿಗಿಂತ ಪರಮ ಶರಣರು । ಅನನ್ಯ ಶರಣಾರಾಗುವ ಅವಗೆ ॥ 17

ಉಪಮೆ ಕೊಡಲು ಚಿಂತಾಮಣಿಯದು । ಅದು ಚಿಂತಿಸಿದ್ದನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಡುವದು ।
ಅಚಿಂತ್ಯ ವಸ್ತುವನೂ ಗುರು ಕೊಡವದು । ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಕರ ನಿಜ ಭಕ್ತನಿಗೆ ॥ 18

ಕಲ್ಪತರುವಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲು । ಅದರಿಂದ ಪೂರೈಸುವವು ಕಲ್ಪಿತಾರ್ಥಗಳು ।
ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸ್ಥಿತಿಯನಿಯಲು । ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಗುರುರಾಯನಿಹನು ॥ 19

ಕಾಮಧೇನುವು ಕಾಮಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವದು । ಗುರುಧೇನುವಿನ ಕೊಡುಗೆ ಅದಕಿಂತ ಹಿರಿದು ।
ಅಚಿಂತ್ಯ ದಾನಿ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು । ಅವನಲ್ಲದೆ ಬೇರಿನ್ನಾರು ॥ 20

ಇದೇ ವಿನಂತಿ ಇನ್ನು ಶ್ರೋತೃಗಳಲ್ಲಿ । ಹೇಳುವೆನೆಂದಿದ್ದೆ ಹಿಂದನಧ್ಯಾಯದ ಕೊನೆಯಲಿ ।
ಆ ಕಥೆಯ ಈಗ ಕೇಳಿರಿಲ್ಲಿ । ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಿತ್ತುದು ॥ 21

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವ ಬಯಸಿ ಬಂದವರಿಗೆ । ಬಾಬಾ ತೃಪ್ತಿಯ ನೀಡುವರು ಹೇಗೆ ।
ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವರು ಹೇಗೆ । ಆ ಪರಮಾರ್ಥವ ಕೇಳಿರಿ ॥ 22

ಸಂತರು ನಿತ್ಯವೂ ನಿಷ್ಕಾಮರು । ಸಕಲ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅವಾಪ್ತಕಾಮರು ।
ಆದರೆ ಭಕ್ತರು ಅತ್ಯಂತ ಸಕಾಮರು । ಅತೃಪ್ತ ಕಾಮರವರು ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 23

ಕೆಲವರು ಬೇಡುವರು ಪುತ್ರ, ಸಂತತಿ । ಕೆಲವರು ಅಖಂಡ ರಾಜ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿ ।
ಇನ್ನಿತರರು ಕೇಳುವರು ಭಾವಭಕ್ತಿ । ಭವನಿರ್ಮುಕ್ತಿಯನೆಂದಿಗೂ ॥ 24
ಹೀಗೊಬ್ಬ ಭಾವಾರ್ಥಿ ಭಕ್ತನಿದ್ದ । ಆಧರೆ ಧನಸಂಚಯದಲಿ ನಿಮಗ್ನನಿದ್ಧ ।
ಬಾಬಾರ ಉದಂಡ ಕೀರ್ತಿಯ ಕೇಳಿದ । ದರ್ಶನದ ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾಯಿತು ॥ 25

ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂತತಿ ಸಂಪತ್ತಿ ಮನೆಯಲಿರಲು । ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಆಳುಕಾಳುಗಳು ।
ಮನದಿ ದರ್ಶನದ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಲು । ಬಾಬಾರ ಉದಾರ ಮೂರ್ತಿಯದು ॥ 26

ಬಾಬಾ ಇರುವರು ದೊಡ್ಡ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ । ಸಾಧುಸಂತರ ಮುಕುಟಮಣಿ ।
ಅಗಾಧಕರ್ತೃತ್ವವುಳ್ಳವನ ಈ । ಚರಣದಲಿ ಮಸ್ತಕವನಿಡಬೇಕು ॥ 27

ನನಗೊಂದರದೂ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದಿರಲು । ನಾ ಹೋಗುವೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯಲು ।
ಅದೂ ಸಹಜದಲೇ ಸಾಧಿಸಲು । ಧನ್ಯನಾನಾಗುವೆನಾಗ ॥ 28

ಆಗವನ ಮಿತ್ರನೆಂದದ್ದು । ಸುಲಭವಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮವ ತಿಳಿಯುವದು ।
ನಿನ್ನಂಥ ಲೋಭಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅದು । ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದೇ ಕಷ್ಟ ॥ 29

ದ್ರವ್ಯ ದಾರಾಸಂತತಿ ಬಿಟ್ಟು । ಇರದು ಬೇರೆ ಸುಖೋತ್ಪತ್ತಿಯೇ ಗೊತ್ತು ।
ಅಂಥವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯ ವಸ್ತು । ಅದರಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೇಗೆ ಲಭಿಸೀತು ॥ 30

ಇಂದ್ರೀಯ ಶಕ್ತಿಯು ಕ್ಷೀಣವಾಗಲು । ಯಾರೂ ತನ್ನನ್ನು ಕೇಳದಿರಲು ।
ಆಗ ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಲು । ಆ ಬ್ರಹ್ಮದ ಎಳೆಯನು ಹೊಸೆಯುವರು ॥ 31

ನಿನ್ನ ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಹಾಗಿದೆ । ಜೀನ ನೀನು ಕೈಯಿಂದ ಕಾಸುಬಿಡದೆ ।
ಅಸಾಧ್ಯವು ನಿನಗಂಥವರು ಸಿಗುವುದೇ । ನಿನ್ನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ಪೂರೈಸುವವರು ॥ 32

ಇಂಥ ಅವಸ್ಥೆಯನು ಮನದಲಾಂತು । ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥಿ ಹೊರಟನು ಶಿರಡಿಯನು ಕುರಿತು ।
ಹೋಗಿ ಬರುವಂಥ ಟಾಂಗೆಯಲಿ ಕುಳಿತು । ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿ ಬಂದನು ॥ 33

ಸಾಯಿಯ ದರ್ಶನ ಪಡೆದನು । ಅವರ ಚರಣಗಳ ವಂದಿಸಿದನು ।
ಆಗ ಸಾಯಿ ನುಡಿದ ಮಧುರ ವಚನವನು । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರೀಗ ॥ 34

ಈ ಸಾಯಿ ಇರುವ ಕಲ್ಪತರುವಿನಂತೆ । ಅವಧಾನ ಪಯಃಪಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದಂತೆ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳ ಆದರವು ಬೆಳೆದಂತೆ । ಫಲಭಾರವನೂ ಹೊರುವದು ॥ 35

ರಸಭಾವವು ತುಂಬಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ । ಸುಗಂಧಪುಷ್ಪಗಳರಳಿಸುತಲಿ ।
ಮಧುರ ಫಲಭಾರದಿಂದ ಜೋಲುತಲಿ । ಭಕ್ತೇಚ್ಛೆಗಳ ಪೂರೈಸುವದು ॥ 36

ಬಂದವನು 'ಬಾಬಾ ಬ್ರಹ್ಮನನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು । ಬಂದಿರುವೆ ನಾ ಮನದಲದನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ।
ಶಿರಡಿಯ ಬಾಬಾ ಬ್ರಹ್ಮನ ತೋರಿಸುವರೆಂದು । ಜನರು ಹೇಳುತಿರುವರು ॥ 37

ಅದಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದೆನು । ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಿಸುವಾಗ ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟೆನು ।
ಆದರೂ ಕಂಡರೆ ಬ್ರಹ್ಮನನು । ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದಂತಾಗುವೆನು' ॥ 38

ಬಾಬಾ ಎಂದರು "ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯನು । ಬ್ರಹ್ಮನನು ಈಗಲೇ ತೋರಿಸುವೆನು ।
ನಿನ್ನಂಥ ಅದ ಕೇಳುವವನೇ ದುರ್ಲಭನು । ಅದಕೆ ಆಮೇಲೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ ॥ 39

ಬೇಡುವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಧನ ಸಂಪತ್ತು । ಕೇಳವರು ನಿವಾರಿಸಲು ಬಂದ ಆಪತ್ತು ।
ಬೇಡುವರು ಲೌಕಿಕ ಮಾನ ರಾಜ್ಯ ಸಂಪತ್ತು । ಸದಾ ಸೌಖ್ಯವಿರಲೆನ್ನುವರು ॥ 40

ಕೇವಲ ಐಹಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗೇ । ಜನ ಓಡಿ ಬರುವರು ಶಿರಡಿಗೆ ।
ತೊಡಗುವರು ಈ ಫಕೀರನ ಭಜನೆಗೆ । ಬ್ರಹ್ಮನನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳರು ॥ 41

ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಥವರಿಗೆ ಬರವಿಲ್ಲ । ನಿನ್ನಂಥವರದೇ ದುಷ್ಕಾಳ ।
ಬ್ರಹ್ಮಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಸದಾಕಾಲ । ಕಾಯುತಿರುವೆ ನಾ ಹಸಿದಂತೆ ॥ 42

ಯಾವ ಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವಿನ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ । ರವಿ ಶಶಿಗಳೂ ನಡೆಯುವರು ಅದರಿಂದ ।
ಮೂಡುವದು ಮುಳುಗವದು ನೇಮದಿಂದ । ಪ್ರಕಾಶ ಬೆಳದಿಂಗಳಗಳ ಕೊಡುವದು ॥ 43

ಗ್ರೀಷ್ಮ ವಸಂತಾದಿ ಋತುಕಾಲ । ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಲೋಕಪಾಲ ।
ನೇಮದಿಂದ ಮಾಡುವರು ಪ್ರಜಾಪತಿ ಪಾಲ । ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಕೂ ಮೂಲ ಬ್ರಹ್ಮವಿರುವದು ॥ 44

ಅದಕ್ಕೇ ಈ ದೇಹವು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ । ಮೊದಲೇ ಜಾಣನು ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ।
ಇಲ್ಲವೇ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಕೊನೆತನಕೂ । ಅಭಾಧಿತವಾಗಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವದು ॥ 45

ಈ ಬ್ರಹ್ಮವನು ತಿಳಿಯದ ಹೊರತು । ತಿಳಿ ಈ ಶರೀರ ಪತನವಾಯಿತು ।
ಅಂದರೆ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ ಬೆನ್ನಟ್ಟತು । ಅದರಿಂದ ಜನ್ಮ ಮರಣ ತಪ್ಪದು ॥ 46

ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ ಏಕೆ ನಾನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ । ತೋರಿಸುವೆನು ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಗಂಟನ್ನು ।
ಯಾವುದು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ ನಿನ್ನ ಒಳ ಹೊರಗುಗಳನು । ಅದನೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂಗಡಿಸಿ" ॥ 47

ಏನು ಆ ಸುಧಾ ಮಧುರ ವಾಣಿ । ಕೇವಲಾದ್ವೈತದ ಖಣಿ ।
ಸಂಶಯದೋಲಾರೂಢ ಪ್ರಾಣಿ । ಅದರುದ್ಧರಣಕೆ ಸಮರ್ಥವಾದುದು ॥ 48

ಅಪಾತರಮಣೀಯ ಸುಖಪ್ರಲೋಭನಗಳಲಿ । ತೊಡಗಿರುವವರು ದಿನರಾತ್ರಿಗಳಲಿ ।
ಅಂಥವರೂ ಬಾಬಾರ ವಚನ ಸರಣಿಯಲಿ । ವಿಹಿತಾಚರಣದಲಿ ತೊಡಗುವರು ॥49

ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವದು । ಅದರಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಸುಖವೆಲ್ಲ ಕೈಗೆಟುವದು ।
ಸ್ವರ್ಗಸಂಪತ್ತಿಯೇ ದೊರಕುವದು । ಮಹೇಂದ್ರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಲು ॥ 50

ಅದಕಿಂತ ಗುರುವು ಅಲೌಕಿಕನು । ದಾತೃವಿನ್ನಿಲ್ಲಗುರುವಿಗೆ ಸಮಾನನು ।
ದುರ್ಲಭ ಬ್ರಹ್ಮನನು ಭಕ್ತನಿಗೆ ತೋರಿಸುವನು । ಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಹೊಂದಿದರೆ ॥ 51

ಈ ಸವಿಯಾದ ಕಥಾ ಶ್ರವಣದಿಂದ । ಮರೆವಾಗುವದು ಸಂಸಾರ ದುಃಖದ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದ । ಬಾಬಾರು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿರುವರು ॥ 52

ಇರಲಿ ಆಮೇಲೆ ಅವನನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು । ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಕ್ಷಣವೊಂದು ।
ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು । ಎನಿಸುವಂತವಗೆ ಮಾಡಿದರು ॥ 53

ಆಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಏನು ಮಾಡಿದರು । ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದರು ।
ಬೇಗನೇ ನಿ ಹೋಗೆಂದರು । ಆನಂದುವಿನಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ॥ 54

ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೈಗಡ ಕೊಡು ಎಂದು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಬಹಳ ಹರಕತ್ತಾಗಿದೆಯೆಂದು ।
ಕ್ಷಣದಲಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವರು ಎಂದು । ಬೇಗನೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು ॥ 55

ಹುಡುಗ ಹೋದ ನಂದೂನ ಮನೆಗೆ । ಬೀಗವಿತ್ತು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ।
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಾಬಾರಿಗೆ । ಸಮಾಚಾರವ ಹೇಳಿದನು ॥ 56

ಬಾಬಾ ಎಂದರು ಕೇಳಿಲ್ಲಿ । ಬಾಳಾವಾಣಿ ಇರಬಹುದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ।
ಅವನಿಗೂ ಈಗ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳಿ । ಬೇಗ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ॥ 57

ಈ ತಿರುಗಾಟವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು । ಬಾಳಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಆ ಹೊತ್ತು ।
ಹೋದ ಹುಡುಗ ತಿರುಗಿ ಬಂದ । ನಡೆದುದನ್ನು ಹೇಳಿದನು ॥ 58

ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಕಡೆಗಳಲೂ । ಬಾಬಾ ಅವನನ್ನು ಕಳಿಸಿದಾಗಲೂ ।
ದುಡ್ಡು ಮಾತ್ರ ಸಿಗದಿರಲು । ಹುಡುಗ ದಣಿದ ಓಡಾಡಿ ॥ 59

ನಂದೂ ಅಥವಾ ಬಾಳಾವಾಣಿ ಇವರು । ಆಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬರೂ ।
ಇದನು ಪೂರ್ಣ ಬಾಬಾ ತಿಳಿದಿದ್ದರು । ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮಹಾರಾಜರು ॥ 60

ನಡೆವ ನುಡಿವ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಇರಲು ಸಾಯಿ । ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದೀತೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ।
ಆದರೆ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥಿಗಾಗಿ ಈ । ವಿಚಿತ್ರ ಆಟವ ಹೂಡಿದರು ॥ 61

ಅತಿಥಿಯು ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರಲು । ಅವನಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯವ ಮಾಡಲು ।
ಮನೆಯಲಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಡಿಗೆಯಾಗಿರಲು । ಆ ಪ್ರಸಾದವು ಉಳಿದವರಿಗೂ ಸಿಗುವದು ॥ 62

ಹಾಗೇ ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ಭೋಕ್ತನನು । ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನನು ।
ಮಹಾರಾಜರು ಉಪದೇಶಿಸಿದರಿದನು । ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥವಾಗಿ ॥ 63

ಇನ್ನೂರರ ಮೇಲೆ ಐವತ್ತು । ರೂಪಾಯಿಯ ಗಂಟೇ ಇತ್ತು ।
ಅವನ ಜೇಬಿನಲಿರುವದಿಂತು । ಸಾಯಿಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ॥ 64

ಇದು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ । ಅವನಿಗೇನು ಕಣ್ಣು ಕಾಣದೇ ।
ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ । ವಿಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದನು ॥ 65

ಸಾಯಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೈಗಡವಾಗಿ । ಅದೂ ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ।
ಅಷ್ಟೂ ಕೊಡಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗ ಈ । ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವ ಬೇಡ ಬಂದಿರುವನಲ್ಲಾ ॥ 66

ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜರು ಸತ್ಯವಚನಿಗಳಿದ್ದು । ಕೈಗಡ ಕೇಳಿದ ಮೊತ್ತವೂ ಚಿಕ್ಕದು ।
ಮನಸಿಗೆನಿಸಿದಾಗ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕೆಂದು । ವಿಕಲ್ಪವು ಅಡ್ಡ ಬಂದಿತು ॥ 67

ಐದು ರೂಪಾಯಿಯ ಮಾತೇನು । ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಲೂ ಮನವಿಲ್ಲದವನು ।
ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡದವನು । ಲೋಭದ ಪ್ರತಿಮೂರ್ತಿಯೇ ಆಗಿರುವನು ॥ 68

ಬೇರೆ ಯಾವನೋ ಸೀದಾಸಾದಾ ಮನುಷ್ಯನು । ಬಾಬಾರ ಬಗ್ಗೆ ಮಮತೆ ಇದ್ಧವನು ।
ಕೈಗಡ ಕೇಳುವ ಈ ಪರಿಯನು । ಕಣ್ಣೆದುರು ಕಂಡು ಸುಮ್ಮನಿರುತಿದ್ದನೇ ॥ 69

ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥಕ್ಕಾಗೀ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಸಿದವ । ಅರಿಯದಿದ್ದಾನೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನದ ಅರ್ಥವ ।
ಧನಮೋಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವ । ಅಲ್ಲದೇ ಬೇರೇನಿಲ್ಲೆನಿಸುವದೆನಗೆ ॥ 70

ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅದೂ ಇಲ್ಲ । ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಅವಸರ ಮಾಡುವನಲ್ಲ ।
ಬಾಬಾ ಬ್ರಹ್ಮನ ತೋರಿಸಿರಿಲ್ಲಿ । ಎಂದು ಕೇಳುತಿರುವನು ॥ 71

ಬಾಬಾ ಎಂದರು "ಕುಳಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ । ಬ್ರಹ್ಮನ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ।
ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದೆ ಇದುವರೆಗೆ । ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲವೇ ನಿಮಗದು ॥ 72

ಬ್ರಹ್ಮವ ಪಡೆಯಲು ಪಂಚಪ್ರಾಣ । ಪಂಚ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನ ।
ಅಹಂಕಾರ ಬುದ್ಧಿ ಮನ । ಸಮರ್ಪಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು ॥ 73

ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾರ್ಗದ ಮಾರ್ಗ ಕಠಿಣವಿರುವದು । ಸಾರಸಗಟ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲಭದಲಿ ಸಿಗದದು ।
ಅಂಥ ಸಮಯ ಒದಗಿ ಬಂದಾಗ ಅದು । ಎಲ್ಲೋ ಒಬ್ಬ ಭಾಗ್ಯವಂತನಿಗೆ ಲಭಿಸುವದು ॥ 74

ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭ ಪದದವರೆಗೆ । ವಿರಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕು ಅವೆಲ್ಲ ಉತ್ಕರ್ಷದೆಡೆಗೆ । ಅಂಥವನೇ
ಅಧಿಕಾರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯೆಗೆ । ಇನ್ನೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅನಾಸಕ್ತನಿರಬೇಕು ॥ 75

ವಿರಕ್ತಿ ಎಂಬದು ಒಂದಿನಿತೂ ಇರದವಗೆ । ಬ್ರಹ್ಮ ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶವನು ಅಂಥವನಿಗೆ ।
ಯಾರೇ ಅಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಅವಗೆ । ಯಶವೆಂಬದು ಬಂದೀತೇ ॥ 76

ಅಬಾಧಿತ ಬ್ರಹ್ಮ ಭೋದನ । ಉತ್ತಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಗ್ರಹಣ ।
ಆದರೂ ಮಧ್ಯಮಾಧಿಕಾರಿ ಜನ । ಪರಂಪರಾಧೀನರಾವಾಗಲೂ ॥ 77

ವಿಹಂಗಮ ಮಾರ್ಗ ಸೇವನೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ । ಪರಂಪರಾ ಸೋಪಾನ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ।
ಆದರೂ ಇಂಥ ಅನಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ । ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಾಗಿ ಬಯಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ॥ 78

ಬಿಟ್ಟು ಆತ್ಮವಿವೇಕವನೊಂದು । ನಿರತಿಶಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಾಧನವಿರದು ಮತ್ತೊಂದು ।
ಸತ್ಯ ವೇದಾಂತವಚನವಿದು । ಆದರೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದು ಅಧೀನವಲ್ಲ ॥ 79

ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಶ್ರಮವಹಿಸಿಬೇಕಾಗುವದು । ಮೈಮುರಿದು ದುಡಿಯಬೇಕಾಗುವದು ।
ಅಂಥವಗೆ ಗುರುಕೃಪೆಯ ಬೆಳಕು ಕಾಣುವದು । ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಆಗ ಅದು ಕೈಗೆ ಸಿಗುವದು ॥ 80

ನಾನೇ ಈಶ್ವರ ನಾನೇ ನಿಯಂತನೆಂದು । ಯಾವಾಗ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಿಗೆ "ಅಹಂತೆ" ಬರುವದು ।
ಆಗ ಸ್ವರೂಪದ ವಿಸ್ಮರಣೆಯಾಗುವದು । ಆದರಿಂದ ವಿಶ್ವನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವಧು ॥81

'ಬ್ರಹ್ಮಾಹಮಸ್ಮೀತಿ ಜ್ಞಾನವಾದಾಗ' । ಜ್ಞಾತನು ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಲೀನನಾಗುವನಾಗ ।
ವಿಶ್ವ ಭಾಸದ್ಧಾಗುವದು ವಿಸರ್ಜನ ಆಗ । ಶೃತಿ ಹೀಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಹೇಳುವದು ॥ 82

ಸ್ವಪ್ರಬೋಧದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು । ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರಂತಃಕರಣ ವೃತ್ತಿ ಬರಲು ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ನಿಯಲಿ ವಿಶ್ವದ ಆಹುತಿ ಕೊಡಲು । ವಿಭೂತಿಯಾಗುವದು ಸೃಷ್ಟಿಯದು ॥ 83

ಜೀವಗಳದೂ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿ । ಆದಾಗ ಭ್ರಮ ನಿವೃತ್ತಿ ।
ರಜ್ಜೂ ಕಿರಣ ಮತ್ತು ಶುಕ್ತಿ । ಅಭಾಸವು ಕೂಡಲೇ ಕಳೆವದು ॥ 84

ಶುಕ್ತ್ಯಜ್ಞಾನವೆಂಬುದೇ ರಜತಭಾನ । ರಜತಜ್ಞಾನವೇ ಶುಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ।
ಭ್ರಮ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಾಲದಲಿ ಶೇಷ್ಯಾವಸಾನ । ಶುಕ್ತಿಕಾ ವಿಜ್ಞಾನವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು ॥ 85

ಅನ್ಯೋನ್ಯ-ಮೋಹದ್ದೀ । ಲಕ್ಷಣವಿರಲು ಜ್ಞಾನದೀಪವನು ಬೆಳಗಿಸಲು ।
ಅಜ್ಞಾನಮಲವು ತೊಳೆದುಹೋಗಲು । ಪ್ರತಿಭಾಸವು ಮಾಯವಾಗುವದು ॥ 86

ಸಲ್ಲದ ಜನ್ಮ ಮೃತ್ಯುಗಳ ಬಂಧವಿರುವಾಗ । ಈ ಮೋಕ್ಷನಿರ್ಬಂದವೂ ಏತಕ್ಕೆ ಆಗ ।
ಸಂಬಂಧವೆಂಥದು ವೇದಾಂತಕ್ಕೂ ನಮಗೂ ಎನುವಾಗ । ಈ ಪ್ರಬಂಧವಾದರೂ ಯಾತಕ್ಕೆ ॥ 87

ಬದ್ಧನಿರುವೆ ನಾ ನಿರ್ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕೆನುವ । ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯವನು ಹೊಂದಿರುವವ ।
ಅಂಥವನೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಇರುವ । ಅತಿ ಅಜ್ಞ ಇಲ್ಲವೇ ತಜ್ಞನು ಯುಕ್ತನಲಿದಕೆ ॥88

ಬದ್ಧನೇ ಇರದಾಗ ಮುಕ್ತಿ ಎಂಥದು । ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯು ಇದೇ ಇರುವದು ।
ಬದ್ಧಮುಕ್ತತೆ ಗುಣಸಂಗದಲ್ಲಿರುವದು । ಇದರ ಪ್ರಚೀತಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿದೆ ॥ 89

ಎರಡೆಂಬದರದೇ ಅಭಾವವಿರಲು । ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು ಕಟ್ಟಲು ಬಿಡಲು ।
ಯಾರೂ ಬದ್ಧನಿಲ್ಲವೆ ಮುಕ್ತನಿರದಿರಲು । ಅಲ್ಲಿ ದ್ವೈತ ಅದ್ವೈತವೆಂಬುದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ॥ 90

ಹಗಲು ಇರುಳು ಎಂಬ ಪ್ರಕಾರಗಳು । ದಿನಕರನು ಕಾರಣನಲ್ಲ ಅವ ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ।
ದೃಷ್ಟಿ ದೋಷದ್ದೇ ಈ ವ್ಯವಹಾರವಿರಲು । ದಿವಾಕರನು ಅಲಿಪ್ತನಿರುವ ॥ 91

ನಾನೇ ಕರ್ತನು ನಾನೇ ಭೋಕ್ತ । ಈ ಅಭಿಮಾನವ ಚಿತ್ತದಲಿ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಸ್ವರ್ಗನರಕ ಸುಖಾಸುಖಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತ । ವಾಸನಾಸಕ್ತತೆಯು ಬೆಳೆಯುವದು ॥ 92

ನಿತ್ಯ ಪುರಾಣ ಶಾಶ್ವತವು ಆತ್ಮ । ಜನ್ಮ ಮರಣಾದಿ ವಿಕಾರ ವರ್ಜಿತ ।
ಓಂಕಾರಾಕ್ಷರ ಪ್ರತೀಕವಂತ । ಅನಾದ್ಯನಂತ ನಿತ್ಯವೂ ಅದು ॥ 93

ಯಾವನಿಗೆ ಶರೀರ ಮಾತ್ರಾತ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುವದು । ತಾನು ಬೇರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಬೇರೆ ಎಂಬುದು ।
ಅಂಥವನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಟ್ಟರೂ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂಬದು । ಎಂದಿಗೂ ಪರಾಮರ್ಶವಾಗದು ॥ 94

ವಾಣಿ ಆದಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಲಯ । ಮಾಡಲು ಹಿಡಿಯಿರಿ ಮನದಿ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ
ಮಾಡಿ ಆ ಮನದ ಕ್ಷಯ । ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ॥ 95

ಪ್ರಕಾಶ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿಯನು । ಅಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿ ಮನದ ಸಮಾಧಿಯನು ।
ಮನಸಹಿತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯನು । ಒಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಲಿ ॥ 96

ಘಟದ ಮೂಲವಸ್ತು ಮೃತ್ತಿಕೆ । ಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ।
ನಿತ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಅದೇ ಅವುಗಳಿಗೆ । ಎಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬುದ್ಧಿಯದು ॥ 97

ಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಕತನವನ್ನು । ಹರಡಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವದು ಮನಾದಿ ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನು ।
ಮಹತ್ತತ್ವದಲಿ ನಿಲಿಸಬೇಕು ಬುದ್ದಿಯನು । ಮಹತ್ತನು ಆತ್ಮದಲಿ ಲೀನಗೊಳಿಸಬೇಕು ॥ 98

ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಮಾಹಾರ । ಆಗುವದು ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪದ ನಿರ್ಧಾರ ।
ಆಮೇಲೆ ರಜತ-ಮೃಗಜಲ-ಸರ್ಪಾಕಾರ । ದೃಗ್ ವಿಕಾರಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಂದಾಗುವದು ॥ 99

ಅದುವೇ ಈ ವಿಶೇಷ ಅಶೇಷ ರಹಿತವು । ಜನ್ಮಾಪಕ್ಷಯ ವಿಸರ್ಜಿತವು ।
ಯದ್ದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಹಿತವು । ಸಾಧುಗಳಿದ ನುಡಿವರು ಸತತ ॥ 100

ಕಾರ್ಯಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇರುವದು ಕಾರಣ । ಆತ್ಮ ಸ್ವಯಂಭೂ ನಿಷ್ಕಾರಣ ।
ಪುರ್ವ್ಯಾಪಿನವ ಎಂಬದು ಪುರಾಣ । ಬುದ್ಧಿ ಹೀನವದು ಸ್ವಭಾವದಲಿ ॥ 101

ಆಕಾಶದಂತೆ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ । ಜನ್ಮವಿನಾಶ ವಿಲಕ್ಷಣ ।
'ಓಂ ಪ್ರಣವವೇ' ಯಾರ ಆಲಂಬನ । ನಿರಾಲಂಬನ ನಿಷ್ಕಲವನ ॥ 102

ಪ್ರರಬ್ರಹ್ಮವದು ಜ್ಞಾತವ್ಯ । ಅಪರ ಬ್ರಹ್ಮವದು ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯ ।
ಓಂ ತತ್ತ್ರೀಕ ಧ್ಯಾತವ್ಯ । ಉಪಾಸಿತವ್ಯ ಸರ್ವದಾ ॥ 103

ಯಾವುದು ಸರ್ವ ವೇದಗಳ ಸಾರ । ಪ್ರಣವ ಸ್ವರೂಪವದೇ ಓಂಕಾರ ।
ಅದರದೇ ಸಾರ್ಥ ನಿರ್ಧಾರ । ಅದೇ ವಿಚಾರ ಮಹಾವಾಕ್ಯದ್ದು ॥ 104

ವೇದಗಳನಾರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವರು । ಯಾವುದನು ಅತಿ ಪ್ರಯತ್ನದಿ ಜನ ಸಂಪಾದಿಸುವರು ।
ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ ಆಚರಿಸುವರು । ಓಂ ಪದವೆನ್ನುವರು ಅದಕ್ಕೇ ॥105

ಇರಲಿ ಆ ಪದದ ಆ ಕ್ರಮ । ಮಾಡಹೋಗಲು ಇರುವದು ದುರ್ಗಮ ।
ಆದರೂ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಸುಗಮ । ಪರಮ ಗುರು ಕೃಪೆಯಾಗಲು ॥ 106

ಯಾವುದು ಇಂದ್ರಿಯದೊಳಗಣ ಸ್ಥೂಳ ಪರಮ । ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಡಿಯಲು ಅನುಕ್ರಮ ।
ಆದರಿಸಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಾರತಮ್ಯ ಕ್ರಮ । ಅವಿಶ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಧಕಗೆ ಸಾಧಿಸುವದು ॥ 107

ಅದೇ ಈ ಓಂ ಶಬ್ದ ವಾಕ್ಯ ಅಕ್ಷರ । ಸರ್ವತಪಗಳದ್ದೇ ಸಾರ ।
ಉಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸ್ಫುರಿಸುವದು ಅರ್ಥಸಾರ । ಆವರ್ತನದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ॥ 108

ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಚೈತನ್ಯ । ಬುದ್ಧಿ ಕ್ಷಯ ವಿಕಾರ ಶೂನ್ಯ ।
ಇಂಥ ಆತ್ಮವನು ತಿಳಿದವನೇ ಧನ್ಯ । ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತನವ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ॥ 109

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ-ಅಧಿಭೂತ-ಅಧಿದೈವ । ತ್ರಿವಿಧ ತಾಪಗಳಲಿ ಬೆಂದಿರುವ ಸದೈವ ।
ಅವರಿಗಿದ ಭೋಗಿಸಲು ಎಲ್ಲಿದೆ ಸುದೈವ । ಸಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ವೈಭವ ಲಭ್ಯ ॥ 110

ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಅದರಿಂದಾಗಲು ನಿವೃತ್ತಿ ।
ಸಾಧನವೀ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯ ವೃತ್ತಿ । ಅದರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಇಲ್ಲಿದೆ ॥ 111

ವಿಷಯ ಕಲ್ಪನಾ ಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ । ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮೀ ಇತಿ ವೃತ್ತಿ ।
ಈ ಮಹಾವಾಕ್ಯದ ಆವೃತ್ತಿ । ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದಾಗ ॥ 112

ಗುರುವಚನಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರತೀತಿ ಪಡೆದಾಗ । ಅಂತರ್ಬಾಹ್ಯ ಕರಣ ವೃತ್ತಿಗಳಾಗ ।
ಮನಸಹಿತವಾಗಿ ಉಪರತಿಯ ಪಡೆದಾಗ । ಆತ್ಮ ಸಂವಿತ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವದು ॥ 113

ಆಗಲೇ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ । ವಿಷಯಾರ್ಥಾದಿ ಜಡ ನಿವೃತ್ತಿ ।
ಹರಿಯುವವು ಅವಿದ್ಯಾದಿ ಹೃದಯಗ್ರಂಥಿ । ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಪ್ರವಿಷ್ಟರಾಗುವದು ॥ 114

ಕಿರಣದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣ । ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಮಾಣ ।
ಆ ಅಣುವಿಗಿಂತಲೂ ಪರಮಾಣು ಪ್ರಮಾಣ । ಆತ್ಮಾನುಮಾನವು ನಿರ್ಧಾರ ॥ 115

ದೊಡ್ಡದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿರವದು । ಆತ್ಮವು ಅದಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ।
ಆದರೂ ಇದೆಲ್ಲ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವಿದ್ದು । ಆತ್ಮವು ಪ್ರಮಾಣವ ಮೀರಿರುವದು ॥ 116

ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವದಲಿ 'ಅಣೋರಣೀಯಾನ' । ಮಹತ್ತಿನಲಿ ಮಹತೋಮಹೀಯಾನ ।
ಈ ನಾಮ ರೂಪಾದಿ ಉಪಾಧಿಗಳಿಂದದನ । ಕರೆದರೂ ಆತ್ಮವು ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರುಪಾದಿಕ ॥ 117

ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಜನನ ಮರಣಗಳಿಲ್ಲ । ಮೂಲ ಕಾರಣವೂ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ ।
ಅಜ-ನಿತ್ಯ-ಶಾಶ್ವತ- ಪುರಾಣವೆಂದೆಲ್ಲ । ಸಹಜ ನಿರ್ಧಾರವೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ ॥ 118

ಓಂಕಾರ ಪ್ರತೀಕವಾದ ಬ್ರಹ । ಅದೇ ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಪರಮ ।
ನಿಗಮಗಳಿಗೂ ದುರ್ಗಮ । ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲಭ್ಯವಾದೀತೆ ॥ 119

ಯಾವುದನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ ದಣಿದವು ವೇದಗಳು । ವನವಾಸಿಗಳಾದರು ತಪಸ್ವಿಗಳು ।
ಕೈಯ್ಯೂರಿದವು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು । ಯಾರಿಗೂ ಅದನರಿಯಲಾಗಿಲ್ಲ ॥ 120

ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ತಲುಪಬೇಕಾದರೆ । ಅಭೇದದರ್ಶಿಆಚಾರ್ಯನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ।
ಇರುತಿರಲು ಅವರು ಎಂಥವರೇ । ಆ ತಾರ್ಕಿಕರಿಗಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ ॥ 121

ಕೇವಲ ತಾರ್ಕಿಕರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿರದು । ಅವರು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಗರಗರನೆ ತಿರುಗುವುದು ।
ಆಗದು ಆಚಾರ್ಯರ ಹೊರತು ಇತರರದು । ತತ್ವ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಿರವಾಗದು ॥ 122

ಸ್ವಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅನಂತ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು । ತಪ್ಪಿಸಲಾರವು ತಿರುಗುವುದ ಎಂಬತ್ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಸಲಯೋನಿಗಳು ।
ಆಗಮ ಆಚಾರ್ಯೇಂದು ಒಬ್ಬನೇ ಇರಲು । ತಮದ ಲವಲೇಶವೂ ಉಳಿಯದು ॥ 123

ಇತತರಿಗೆ ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಸಾಧಿಸದಿದ್ದದ್ದು । ಅದೇ ಅಲ್ಪಯಾಸದಿಂದಲೇ ಸಾಧಿಸುವದು ।
ಅದಕೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಸೆರಗು ಬಿಡದೆ ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದು । ಅಂಥವರಿಗೆ ಸದ್ವಿದ್ಯೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ॥124

ಯಾವಾಗ ಸಕಾರ್ಯಅವಿದ್ಯೆಯು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು । ಆಗ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವು
ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದು । ಸ್ವರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯು ಉಂಟಾಗುವುದು । ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು ಮೋಕ್ಷವೆಂದು ॥ 125

ಇದೇ ಜೀವಿಗಳ ಅಂತ್ಯತಿಕ ಅಭೀಷ್ಟ । ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಡುವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ।
ಇರುವರು ನಿರಂತರ ಯೋಗ ನಿಷ್ಠ । ಅಂತರ್ನಿಷ್ಠ ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 126

ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಂಚಲತೆ ಉಂಟಾದಾಗ । ಏಳುವವು ವಿಷಯಗಳ ತರಂಗಳಾಗ ।
ಸ್ವರೂಪದಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾದಾಗ । ವಿಷಯಗಳು ವಿಕಲತೆಯ ಹೊಂದುವವು ॥ 127

ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಮುಖ ತಿರುವಿದಾಗ್ಯೆ । ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಷಯಗಳು ಎದುರು ಅವಗೆ ।
ಅದೇ ಸ್ವರೂಪದತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿಗಾಗ್ಯೆ। ವಿಷಯಗಳು ಮುಖ ತಿರುವಿ ಓಡುವವು ॥128

ಮೋಕ್ಷ ಮಾತ್ರದ್ದೇ ಇಚ್ಛೆ ಹಿಡಿದರೆ । ಅನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರೀಚ್ಛನಾಗಿದ್ದರೆ ।
ಇಹ ಪರತ್ರಗಳ ತೃಷೆ ಲವಲೇಶವಿಲ್ಲದಿರೆ । ಅವನೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿ ॥ 129

ಕೊರತೆ ಇರಲು ಇದರಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣದ್ದೂ । ಅವ ಮುಮುಕ್ಷು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ತಿಳಿಯುವುದು ।
ಬರೀ ಮುಮುಕ್ಷುತನದ ಸೋಗು ಮಾತ್ರ ಅದು । ಒಕ್ಕಣ್ಣನು ಚೆಲುವನೆಂದು ತಿಳಕೊಳ್ಳವಂತೆ ॥ 130

ಅಹಂಕಾರವು ತೊಲಗದೆ । ಲೋಭದ ನಿರ್ಮೂಲನೆಯಾಗದೆ ।
ಮನವು ವಾಸನಾರಹಿತವಾಗದೇ । ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ಬಿಂಬಿಸದು ॥ 131

ದೇಹಾತ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬುದೇ ಭ್ರಾಂತಿ । ಬಂಧನಕೆ ಕಾರಣವೇ ಆಸಕ್ತಿ ।
ಬಿಟ್ಟಾಗ ವಿಷಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ । ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಾಗ ॥ 132

ಕಾಣುವುದು ನಿರ್ವಿಶೇಷ ಪರಬ್ರಹ್ಮ । ಇರುವುದದು ಬಲು ಕಠಿಣ ಕರ್ಮ ।
ಸವಿಶೇಷ ನಿರೂಪಣೆವೇ ವರ್ಮ । ಇದೇ ಧರ್ಮಧೀಮಂತರಿಗೆ ॥ 133

ಆತ್ಮವು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಗೂಢವಾಗಿರುವುದು । ವೇದಾಂತಿಗಳಿಗೆ ಈ ತತ್ವ ತಿಳಿದಿರುವುದು ।
ಆದರೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವುದು । ಈ ಪ್ರತೀತಿಯು ಯಾವುದರಿಂದ ॥ 134

ಮೊದಲಿರಬೇಕು ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ । ಅದರಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕು ಕುಶಾಗ್ರಬುದ್ಧಿ ।
ಹಾಗಿದ್ದಾಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ತ್ರಿಶುದ್ಧಿ । ಕೃಪಾ ಸವೃದ್ಧಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ॥ 135

ಆತ್ಮವು ನಿತ್ಯ ಅವಿಕೃತ । ಆತ್ಮವಿದನಿರುವನು ಶೋಕರಹಿತ ।
ಅವನೇ ಧೈರ್ಯವಂತ ಧೀಮಂತ । ಭವನಿರ್ಮುಕ್ತನು ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 136

ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯದು ಪ್ರವಚನ ಯುಕ್ತಿ । ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥಾರ್ಥಧಾರಣೆ ಶಕ್ತಿ ।
ಇಲ್ಲವೇ ವೇದ-ಶ್ರುತಿಗಳ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ । ಒಂದೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದು ॥ 137

ಆತ್ಮವು ನಿತ್ಯ ಅವಿಕೃತ । ಶರೀರವು ಅನಿತ್ಯ ಅನವಸ್ಥಿತ ।
ಇದ ತಿಳಿದು ಸಾಧಿಸುವವನು ಸ್ವಹಿತ । ವಿಹಿತಾವಿಹಿತ ದಕ್ಷನವನು ॥ 138

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಸದಾ ನಿರ್ಭಯ । ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬನವ ಅದ್ವಿತೀಯ ।
ಇನ್ನೊಂದೆಂಬದರದಿಲ್ಲ ವ್ಯತ್ಯಯ । ಶೋಕನಾಶವು ನಿಶ್ಚಯವಲ್ಲಿ ॥ 139

ಆತ್ಮವು ದುರ್ವಿಜ್ಞೇಯವಿರುವುದು । ಪ್ರವಚನ ಶ್ರವಣದಿಂದದು ತಿಳಿಯದು ।
ಕೇವಲ ಜಾಣತನವೇನು ಮಾಡುವುದು । ಆದರೂ ಸುವಿಜ್ಞೇಯ ಉಪಾಯದಿಂದ ॥ 140

ಯಾವನು ತಾನೇ ಎಲ್ಲದರಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮನು । ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನೈಕ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಮನೆ ಇರುವವನು ।
ಇಂಥ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಸತತ ನೆನೆಯುವಂಥವನು । ಅಂಥವನಿಗೆ ಪರಮಲಾಭವಿದರದು ॥ 141

ಶ್ರವಣಾದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಅವನೇ ನಾನು' । ಹೀಗೆ ಅಭೇಧ ದೃಷ್ಠಿಯಲಿ ನೋಡುವವನು ।
ಇದೇ ಅನುಸಂಧಾನದಲಿ ಇರುವವನು । ಆತ್ಮ ಅವನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು ॥ 142

ಯಾವಾಗಲೂ ದುಶ್ಚರಿತಾಸಕ್ತ । ಅಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಅಶಾಂತ ।
ಇಲ್ಲವಗೆ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ । ಅಂಥಾ ಜ್ಞಾನಿಗೂ ಅಪ್ರಾಪ್ಯವಿದು ॥ 143

ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿತ । ಅವಿಹಿತವ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ವಿಹಿತ ।
ಯಾವದಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತಚಿತ್ತ । ಅಂಥವನಿಗೆ ಆತ್ಮವು ಅಂಕಿತವು ॥ 144

ದುಶ್ಚರಿತದಿಂದ ದೂರವಿರುವನು । ಆಚಾರ್ಯಗುರು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿನೀತನು ।
ಫಲದ ಇಚ್ಛೆಯ ಹಿಡಿಯದವನು । ಅವನೀಗೆ ಆ ಆತ್ಮವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ॥ 145

ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮನಾಗದೇ । ಕೇವಲ ಆತ್ಮಕಾಮನಾಗದೇ ।
ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿರಾಮವೀಯದೇ । ಆತ್ಮರಾಮನು ದುರ್ಗಮ ॥ 146

ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳ ತಪನೋಡಿ । ಸ್ವತಃ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ದಯೆಮಾಡಿ ।
ಆಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ನಿಜಸ್ವರೂಪದಿ । ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಇದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ॥ 147

ಅದಕೆ ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥ ಸಾಧಕನು । ಮಾಡಬೇಕು ಶ್ರವಣ ಮನನಾದಿಗಳನ್ನು ।
ಅಭೇದಭಾವಾನುಸಂಧಾನವಿರಲು । ಸುಖವಾಗಿ ಆತ್ಮ ಲಾಭವಾಗದು ॥ 148

ಈ ಅನುಪಮ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ । ಹರಡಿದೆ ಅಜ್ಞಾನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ।
ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ । ಎಂಬುದನಷ್ಟು ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥ 149

ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವ । ಇದಂತೂ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅನುಭವ ।
ಪ್ರಪಂಚವು ನಶಿಸಿದಾಗಲೇ ಜ್ಞಾನೋದ್ಭವ । ಅನ್ಯತಾ ಅಸಂಭವ ॥ 150

ಮಹಾತ್ಮನೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಪಾಪಾತ್ಮ । ಜೀವಾತ್ಮನವನೇ ಪರಮಾತ್ಮ ।
ಇದ ತಿಳಿದು ನೆಡೆಯುವವನೇ ಮಹಾತ್ಮ । ಅಭೇದಾತ್ಮನು ಅವನೊಬ್ಬ ॥ 151

ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕತ್ವ ವಿಜ್ಞಾನ । ಇದೇ ಜ್ಞಾನದ ಪರ್ಯವಸಾನ ।
ಒಮ್ಮೆ ಆದರೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ । ಸಮಸ್ತ ಅಜ್ಞಾನವು ಕಳೆಯುವುದು ॥ 152

ಸಂಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಾದಾಗ । ಉಳಿಯದಿಷ್ಟೂ ಅಸ್ಥಿರತೆ ಆಗ
ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು ಜಾತವೇ ಕರಗತಲವಾಗ । ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗುವುದು ಅವಗೆ ॥ 153

ಆತ್ಮವಿಜ್ಞಾನದ ಫಲವಾದ । ಅವಿಕಲ ಸಂಸಾರ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದಾಗ ।
ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದಾಗ । ಅವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಸುಕಾಲ ॥ 154

ಆತ್ಮವು ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮತರ । ಮಹತ್ತಿಗಿಂತ ಮಹತ್ತರ ।
ಇದಂತೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆಯ ಪ್ರಕಾರ । ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗಿಸಲಿದ ॥ 155

ಅವನು ಸೂಕ್ಷ್ಮನೂ ಅಲ್ಲ ಮಹತ್ತೂ ಅಲ್ಲ । ತರತಮಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ ।
ಅವನಂತೂ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತಂಭದವರಿಗೆಲ್ಲ । ಪರಿ ಪೂರಿತನಿರುವ ಚರಾಚರಗಳಲ್ಲಿ ॥ 156

ಅದೇ ಈ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಸತ್ತಾಗಿರಲು । ಬುದ್ಧಿಯಲದನು ಸಂಕಲಿತವಾಗಿಸಲು ।
ಮಾತಿನ ಮಾರ್ಯಾದೆಯನು ಹಾಕಲು । ಅವನು ಅಮರ್ಯಾದನು ತಾನೇ ॥ 157

ಕೇವಲ ಬುದ್ಧಿ ವೈಭವದಿಂದಾಗೇ । ನಿಜವಾದ ಮರ್ಮವು ಸಿಗುದದು ಕೈಗೆ ।
ಸಾಧುಸದ್ಗುರು ಸಂತರ ಸಂಗವಿದ್ದಾಗೆ । ಸೇವಾ ಅನುರಾಗದಿಂದವನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ॥ 158

ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರೂಪಣವೇನು ಅಲ್ಪವಿದೆ । ಪುರಾಣ ಪುಸ್ತಕಗಳಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ।
ಆದರೂ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಾಗದೇ । ಕಲ್ಪಾಂತದಲ್ಲೂ ಕೈಗೆ ಸಿಗದದು ॥ 159

ನಿತ್ಯ ನೈಯತ್ತಿಕ ಕರ್ಮದ ಅಭಾವವಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕಾರಯುಕ್ತ ಮನವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ್ಯೆ।
ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವವಿಲ್ಲ ಅದುವರೆಗೆ । ಒಂದಿಷ್ಟಾದರೂ ದೊರಕದು ॥ 160

ಬ್ರಹ್ಮವು ಮಾತ್ರ ನಿತ್ಯ । ಅದ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಅನಿತ್ಯ ।
ದೃಶ್ಯಜಾತಗಳಲ್ಲ ಶಾಶ್ವತ । ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ ತ್ರಿವಾರವಿದು ॥ 161

ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ವಕ್ತಾರರು । ಅಂತೆಯೇ ನಿರ್ಮಲ ಮನಸಿನ ಕೇಳುಗರು ।
ಅಲ್ಲದೇವತ್ಸಾಲ್ಯ, ಅನುಭವಶೀಲರಾದವರು ಗುರು । ಇವರೆಲ್ಲ ಸಿಗುವುದು ಅಪರೂಪ । 162

ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದಿಯೇಬ್ರಹ್ಮವೇನಾದರೂ । ಕೆಲವರೂ ಗಿರಿಕಂದರಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದರೂ ।
ಹಲವರು ಯಮನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವರು । ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣಾದಿ ಮಾಡುವರು ॥ 163

ಅಂಥವರಿಗೂ ಗುರು ಕೃಪೆಯ ಹೊರತು । ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ಕಾಣದಂತಾಯಿತು ।
ಅಂದಾಗ ನಿನ್ನಂಥ ಲೋಭ ಸ್ವರೂಪನಿಗಂತೂ । ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೋನನ್ನಪ್ಪಾ ॥ 164

ಹೆಚ್ಚಿನ ದ್ರವ್ಯಾಸಕ್ತಿ ಇರುವವನಿಗೆ । ಬ್ರಹ್ಮನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಅದು ಹೇಗೆ ।
ಅದೀತು ಕಲ್ಪಾಂತದವರೆಗೆ । ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಇದ ತಿಳಿದಿರು ॥ 165

ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಪರಮಾರ್ಥಶ್ರವಣ। ಮನದಿ ನಡೆದಿರುವುದು ವಿಷಯದ್ದೆ ಚಿಂತನ ।
ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ । ಅಂದ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೂ ಅದರಂತೇಯೇ ॥ 166

ಮಲ-ವಿಕ್ಷೇಪ ಮತ್ತು ಅವರಣ । ಹೀಗೆ ತ್ರಿದೋಷಯುಕ್ತ ಅಂತಃಕರಣ ।
ನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮದಿಂದ ಮಲ ನಿರ್ಮೂಲನ । ವಿಕ್ಷೇಪಕ್ಷಾಲನಕೆ ಉಪಾಸನೆ ॥ 167

ಸ್ವಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು । ಕರ್ತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪರಿಪಕ್ವತೆ ಬರಲು ।
ಮಲ ವಿಕ್ಷೇಪನಿರ್ಮೂಲನಾವಾಗಲು । ಆವರಣ ಶೇಷತೆ ಉಳಿವದು ॥ 168

ಅದೇ ಈ ಸರ್ವಾನರ್ಥಬೀಜ ಆವರಣ । ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವುದು ಪ್ರಕಟವಾಗಲೂ ಜ್ಞಾನ।
ರವಿಯಾಗಲು ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನ । ಕತ್ತಲೆಯು ದೂರಾಗುವ ತೆರದಿ ॥ 169

ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಲಕ್ಷಣಗಳಲಿ । ವೇದಾಂತವಿಚಕ್ಷಣರು ಬಣ್ಣಿಸಹರು ವಿಶೇಷದಲಿ।
ಆ ಬ್ರಹ್ಮನು ತಾನೇ ತಾನಾಗುತಲಿ । ಆ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಭೆಯ ಬೀರುವುದು ॥ 170

ಸ್ವಲ್ಪ ಕತ್ತಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳದಿಂಗಳಿರಲು । ಒಬ್ಬನೇ ದಾರಿಕಾರನು ಅಡವಿಯಲಿ ಹೊರಟಿರಲು।
ಹೆದರಿದ ಕಳ್ಳನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊರುಡನು ಕಾಣಲು । ಅದರಿಂದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತ ॥ 171

ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡಿದೆ ನಾನಿರುವೆ ಒಬ್ಬವ । ಅವನೂಂತ ದಾರಿಗಳ್ಳಕಾದು ಕುಳಿತಿರುವ ।
ತಿಳಿಯಲು ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲೆನ್ನುವ ವಿಚಾರವ । ಈ ಜೀವದ್ದೇ ಭರವಸೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ॥172

ಅದೇ ದೂರದಿಂದ ಬೆಳಕು ಬರಲು । ಕೊರಡಿನ ರೂಪವ ತಿಳಿಯಲು ।
ಭಯವೆಲ್ಲ ದೂರಾಗಲು । ಕಳ್ಳನ ಆಭಾಸವು ತಿಳಿಯಿತು" ॥ 173

ಹೇಳಿದೆನೀಗ ಅದರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ । ವ್ಯತ್ಯಯ ಯಾವುದೆಂಬುದ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ।
ಮುಂದಿನಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಯಾರ್ಥಿಳಿಗೆ । ಶ್ರೇಯವು ನಿಜರೂಪ ತೋರಿಸುವುದು ॥ 174

ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಉರುಳಾಡಿ । ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತಾಡಿ ।
ಸಾಯಿ ಕೃಪೆಯ ಕೈವಶ ಮಾಡಿ । ತೋರಿದ ಕಥೆ ಕೇಳಿರಿ ಭಾವಿಕರು ॥ 175

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿಕೆ । ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಕಥನಂ ನಾಮ ಷೋಡಶೋಧ್ಯಾಯಃ
ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥